

Wspomnienia prowincjała ks. Stanisława Wrony - 1983 - 1993

Posługę prowincjała i rektora Polskiej Misji Katolickiej przyjąłem pod koniec 1983 roku. Trwałem na tych dwóch pozycjach do końca roku 1993. Dziesięć lat urzędu przypadło pełnić mi w bardzo ciekawych politycznie czasach. We Wschodniej Europie załamywały się komunistyczne rządy i wiele narodów za przykładem Polski uwalniało się spod żelaznej, zdawałoby się nigdy niepokonanej, ateistycznej idei, do wolności i suwerenności swoich krajów. Brzmi to dumnie i wzniośle. Sam proces tego wyzwolenia niósł jednak ze sobą zamieszanie i niepokój społeczny powodując ból i rozterkę szczególnie w rodzinach, których członkowie znaleźli się na emigracji. Tak było i u nas – w Australii, Nowej Zelandii i Południowej Afryce. Do naszej prowincji stale przyjeżdżali nowi Polacy. Aktywnie działały nowo utworzone ośrodki duszpasterskie. Intensywna w nich praca łączyła się z bardzo szeroko pojętą posługą wobec nowo przybyłych emigrantów z Polski. Pisał już o tym mój poprzednik na urzędzie prowincjała i rektora PMK ks. Zbigniew Pajdak. Ponieważ czas mojego prowincjalstwa był szczególnie bogaty w różne wydarzenia i akcje organizowane przez naszą prowincję, przytoczę tylko w wielkim skrócie, chronologicznie, kilka najważniejszych z nich.

1984 –

- Śmierć ks. Ignacego Posadzego (17 stycznia).
- We wszystkich ośrodkach ogłoszone zostało rozpoczęcie obchodów Srebrnego Jubileuszu naszej prowincji.

1985 –

- Przyjazd ks. dr Bogusława Nadolskiego delegata ks. Generała, na wizytację prowincji. Ks. Nadolski przeprowadza rekolekcje wielkopostne.
- Założenie funduszu im. ks. J. Popiełuszki dla wspierania akcji charytatywnych w Polsce, jako hołd zamordowanemu kapłanowi.
- W czerwcu przyjazd grupy dzieci niewidomych z Lasek.
- Utworzenie Polskiego Komitetu Koordynacyjnego do przygotowania spotkania z Ojcem św.
- Powołanie Komitetu Wiktoriańskiego jako gospodarzy miejsca spotkania z Ojcem św.
- Apel skierowany do wszystkich polskich placówek duszpasterskich o powołanie grup przygotowawczych, które będą organizować przyjazd do Melbourne na spotkanie z Ojcem św.

1986 –

- Główna moja praca koncentruje się na koordynowaniu komitetów przygotowania wizyty Ojca św. w Australii.
- Odwiedzam wszystkie polskie placówki duszpasterskie, jeżdżąc z jednego na drugi kraniec Australii aby słowem zachęty mobilizować rodaków na spotkanie z Ojcem św. w Melbourne.
- Przyjeżdża do nas ks. Tadeusz Ziółkowski.
- W Południowej Afryce umiera ks. Stanisław Marut (19 września), wyjazd na pogrzeb ks. Stanisława; w Australii trwają modły żałobne na placówkach gdzie pracował ks. Marut (Canberra, Adelaide, Gippsland i Wellington N.Z.).
- Spotkanie Polaków z Ojcem św. 28 listopada na MCG, jako rektor PMK witam Ojca św. w obecności ok. 50 – 60 tysięcy zgromadzonych Polaków.

1987 –

- Powitanie nowych duszpasterzy ks. dr Antoniego Dudka i ks. Jerzego Słowińskiego.
- Odwiedziny Polaków w Nowej Zelandii.
- Zbiórka pieniężna dla Kraju w związku z wybuchem w maju 1986r., reaktora atomowego w Czarnobylu.

- Regularne odwiedziny i prowincjalna wizytacja naszych zakonnych placówek;
- Ks. Lipski wyjeżdża na placówkę do Południowej Afryki.

1988 –

- Wizytacja przełożonego generalnego ks. Edwarda Szymanka, który wygłasza rekolekcje wielkopostne dla wiernych i odwiedza wszystkie placówki Towarzystwa Chrystusowego w Australii i Nowej Zelandii.
- Odwiedza nas ks. Prof. Chlewiński z KUL-u. Głosi księżom rekolekcje.
- W październiku pożegnanie ks. Bogdana Wilkańca, który zostaje skierowany do pracy w Południowej Afryce.
- Powołanie komitetów zaplanowanej na listopad wizyty ks. Kard. Prymasa Polski Józefa Glempa oraz przybywających z Kardynałem biskupów – Szczepana Wesołego i Jerzego Dąbrowskiego; zbiórka funduszy na ten cel.
- Towarzystwo Kardynałowi podczas jego wizyty w głównych ośrodkach Australii i Nowej Zelandii.
- Udział w uroczystości Sakramentu Bierzmowania w Marayong.
- Zakończenie wizyty w Perth.

1989 –

- Wyjazd do Południowej Afryki na uroczystości Bożego Ciała.
- Uroczystości w Ashfield upamiętniające 50 rocznicę wybuchu II Wojny Światowej

1990 –

- Przybywają nowi duszpasterze ks. Jerzy Prucnal i ks. Waldemar Szczepaniak;
- Poświęcenie domu księży – duszpasterzy w Marayong;
- Po Wielkanocy zmiany na placówkach: Marayong i Hobart (ks. Bojda z Marayong obejmuje placówkę w Hobart, a ks. Lisik przejmuje Auckland);
- We wrześniu poświęcenie Domu Opieki Pielęgniarskiej w Marayong przez biskupa G. Robinsona;
- Przybycie pierwszych Misjonarek Chrystusa Króla do Australii (19 września) – sr. Marta Cichoń i sr. Urszula Wojdak.

1991 –

- Styczeń, w Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej w Marayong Msza św. o pokój na świecie;
- W tym samym Sanktuarium w lutym dziękczynna Msza św za uzyskaną wolność w obecności pierwszego przedstawiciela Niepodległej Polski – Konsula G. Pieńkowskiego;
- Odwiedziny ośrodków w Sydney przez ks. Abp. Alfonsa Nosola;
- Na wielkopostne rekolekcje dla wiernych i księży przybywa ks. G. Okroy;
- Pożegnanie ks. Wojciecha Świątkowskiego, który udaje się do Afryki Południowej;
- Pierwsza Droga Krzyżowa dla całej polskiej wspólnoty z Sydney w Marayong (dotychczas było to w Campbelltown);
- 12 kwietnia bp Bede Heather ustanawia kaplicę Marayong kościołem rektoralnym z pierwszym rektorem Ks. J. Migaczem;
- 19 maja, Uroczystość Zesłania Ducha Świętego – poświęcenie i wmurowanie w Canberze Aktu Erekcyjnego, Centrum Duszpasterstwa Polskiego Prowincji Księży Chrystusowców w Australii, Nowej Zelandii i Południowej Afryce (RPA w tym czasie należała jeszcze do naszej prowincji);
- 25 sierpnia intronizacja obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w Vanderbijlpark (Południowa Afryka, uroczystości przewodniczył delegat prowincjała ks. S. Lipski);
- 15 września towarzyszenie delegacji marszałka Senatu RP prof. A. Stelmachowskiego;
- 17 listopada uroczystości 40 rocznicy osiedlenia Polaków w St. Albans, Ardeer i Sunshine;
- 29 grudnia obchody 25 rocznicy poświęcenia Kościoła Matki Bożej Częstochowskiej w Marayong.
- POL-Art'91;

1992 –

- W styczniu zmiana na placówce w Auckland, pożegnanie ks. W. Lisika i powitanie ks. D. Sobali;
- Ks. E. Janikowski przybywa jako delegat ks. Generała dla przeprowadzenia wizytacji w prowincji, wygłasza też rekolekcje wielkopostne dla wiernych i księży;
- 24 – 29 lutego I Kapituła Prowincji Świętej Rodziny;
- Festiwal kultury polskiej w Jindabyne (marzec);
- Pierwsze obchody Wielkiego Tygodnia w nowo wybudowanym w Canberze Centrum Duszpasterstwa Polskiego im. Jana Pawła II

1993 –

- Powitanie nowych duszpasterzy Chrystusowców z Polski ks. J. Białasiewicza i ks. R. Rucińskiego;
- 16 października poświęcenie przez abp F. Carroll'a Centralnego Domu Duszpasterstwa Polskiego w Canberze;
- Wizyta ks. Bp. Sz. Wesołego i odwiedziny prawie wszystkich ośrodków polskich w Australii;
- Złoty jubileusz kapłaństwa O. Bolesława Smoka w Perth;
- 5 grudnia Siostry Misjonarki Chrystusa Króla (sr. Marta i sr. Urszula) rozpoczynają swój apostołat w Brisbane;
- Pod koniec roku nowym prowincjałem zostaje ks. S. Lipski.

Jak wyżej podałem w telegraficznym skrócie, czas mojego prowincjalstwa był bardzo bogaty w różnorodną działalność. We wszystkich wzmiankowanych akcjach brałem udział jako prowincjał lub jako rektor PMK. Dzisiaj, kiedy patrzę na te wydarzenia z pewnej perspektywy czasu, dziwię się sam sobie. Jak mogłem być tak aktywnym, skąd miałem tyle siły serca, psychicznej wytrwałości i tyle fizycznej energii by wszystkiemu podołać? Trzeba powiedzieć tutaj szczerze – nie byłem sam, zawsze mogłem liczyć na ochotną i życzliwą pomoc współbraci. Słuchali oni uważnie moich uwag, służyli radą w sprawach problematycznych i chętnie włączali się w szukanie najkorzystniejszych rozwiązań dla dobra całej Wspólnoty. Nie mogę powiedzieć, że obyło się bez problemów.

Pod koniec mego prowincjalstwa miał miejsce jeden taki problem. Wybuch jego był tak silnym uderzeniem, że w rozwiązaniu go, dla dobra całej Wspólnoty, widziałem tylko jedną drogę - ustąpienie z urzędu. Zdaję sobie sprawę, że swoją decyzją zasmuciłem wielu, mieli do mnie z tego powodu żal. Zrozumieli jednak w końcu moją sytuację i pogodzili się z nią. Szczegóły tego smutnego wydarzenia pozostaną moją tajemnicą. Dziękuję wszystkim za szczerą współpracę a z okazji Złotego Jubileuszu naszej Prowincji składam wielkie dziękczynienie Bogu za wszystkie otrzymane łaski i życzę na przyszłość całej Wspólnocie, z obecnym prowincjałem ks. Tadeuszem Przybylakiem obfitych bożych owoców.

Ks. Stanisław Wrona, SChr